

Συλλογή της Νομολογίας

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ (τρίτο τμήμα)

της 15ης Μαρτίου 2012 *

«Δικαιώματα του δημιουργού και συγγενικά δικαιώματα — Οδηγία 2006/115/ΕΚ — Άρθρα 8 και 10 — Έννοια του “χρήστη” και της “παρουσιάσεως στο κοινό” — Μετάδοση φωνογραφημάτων μέσω συσκευών τηλεοράσεως και/ή ραδιοφώνου εγκατεστημένων σε δωμάτια ξενοδοχείων»

Στην υπόθεση C-162/10,

με αντικείμενο αίτηση εκδόσεως προδικαστικής αποφάσεως δυνάμει του άρθρου 267 ΣΛΕΕ, που υπέβαλε το High Court (Commercial Division) (Ιρλανδία), με απόφαση της 23ης Μαρτίου 2010, η οποία περιήλθε στο Δικαστήριο στις 7 Απριλίου 2010, στο πλαίσιο της δίκης

Phonographic Performance (Ireland) Limited

κατά

Ιρλανδίας,

Attorney General,

ΤΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ (τρίτο τμήμα),

συγκείμενο από τους K. Lenaerts, πρόεδρο τμήματος, J. Malenovský (εισηγητή), E. Juhász, Γ. Αρέστη και T. von Danwitz, δικαστές,

γενική εισαγγελέας: V. Trstenjak

γραμματέας: A. Impellizzeri, υπάλληλος διοικήσεως,

έχοντας υπόψη την έγγραφη διαδικασία και κατόπιν της επ’ ακροατηρίου συζητήσεως της 7ης Απριλίου 2011,

λαμβάνοντας υπόψη τις παρατηρήσεις που υπέβαλαν:

- η Phonographic Performance (Ireland) Limited, εκπροσωπούμενη από την H. Sheehy, solicitor, επικουρούμενη από τον J. Newman, BL,
- η Ιρλανδία, εκπροσωπούμενη από τον D. O’Hagan, επικουρούμενο από τους E. Fitzsimons και J. Jeffers, BL,
- η Ελληνική Κυβέρνηση, εκπροσωπούμενη από τις Γ. Παπαδάκη, Μ. Γερμάνη και Γ. Αλεξάκη,
- η Ιταλική Κυβέρνηση, εκπροσωπούμενη από τον P. Gentili,

* Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική.

- η Γαλλική Κυβέρνηση, εκπροσωπούμενη από τον J. Gstalter,
- η Ευρωπαϊκή Επιτροπή, εκπροσωπούμενη από τις J. Samnadda και S. La Pergola,

αφού άκουσε τη γενική εισαγγελέα που ανέπτυξε τις προτάσεις της κατά τη συνεδρίαση της 29ης Ιουνίου 2011,

εκδίδει την ακόλουθη

Απόφαση

- 1 Η αίτηση εκδόσεως προδικαστικής αποφάσεως αφορά την ερμηνεία των άρθρων 8 και 10 της οδηγίας 2006/115/EK του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 12ης Δεκεμβρίου 2006, σχετικά με το δικαίωμα εκμίσθωσης, το δικαίωμα δανεισμού και ορισμένα δικαιώματα συγγενικά προς την πνευματική ιδιοκτησία στον τομέα των προϊόντων της διανοίας (ΕΕ L 376, σ. 28).
- 2 Η αίτηση αυτή υποβλήθηκε στο πλαίσιο ένδικης διαφοράς μεταξύ της Phonographic Performance (Ireland) Limited (στο εξής: PPL) και της Ιρλανδίας.

Το νομικό πλαίσιο

Το διεθνές δίκαιο

- 3 Στις 20 Δεκεμβρίου 1996 συνάφθηκαν στη Γενεύη, στο πλαίσιο του Παγκόσμιου Οργανισμού Διανοητικής Ιδιοκτησίας (ΠΟΔΙ), η συνθήκη του ΠΟΔΙ για τις ερμηνείες, τις εκτελέσεις και τα φωνογραφήματα (στο εξής: συνθήκη WPPT), καθώς και η συνθήκη του ΠΟΔΙ για τα δικαιώματα του δημιουργού. Οι δύο αυτές συνθήκες εγκρίθηκαν εξ ονόματος της Ευρωπαϊκής Κοινότητας με την απόφαση 2000/278/EK του Συμβουλίου, της 16ης Μαρτίου 2000 (ΕΕ L 89, σ. 6).
- 4 Κατά το άρθρο 2, στοιχεία β', δ', και ζ', της συνθήκης WPPT:

«Στο πλαίσιο της παρούσας συνθήκης νοούνται ως:

- β) “φωνογράφημα”, η εγγραφή ήχων προερχόμενων από εκτέλεση ή από άλλους ήχους ή από παράσταση ήχων, εκτός από την υλική ενσωμάτωση σε κινηματογραφική ταινία ή άλλο οπτικοακουστικό έργο·

[...]

- δ) “παραγωγός φωνογραφημάτων” το φυσικό ή νομικό πρόσωπο που αναλαμβάνει την πρωτοβουλία ή έχει την ευθύνη για την εγγραφή για πρώτη φορά των ήχων μιας εκτέλεσης ή άλλων ήχων ή της παράστασης ήχων·

[...]

- ζ) “παρουσίαση στο κοινό” μιας εκτέλεσης ή φωνογραφήματος, η μετάδοση στο κοινό με κάθε μέσο, εκτός από τη ραδιοτηλεοπτική εκπομπή, των ήχων μιας εκτέλεσης ή των ήχων ή των αναπαραστάσεων ήχων που έχουν ενσωματωθεί σε φωνογράφημα. Στο πλαίσιο του άρθρου 15, η “παρουσίαση στο κοινό” περιλαμβάνει την παροχή της δυνατότητας ακοής από το κοινό των ήχων ή των παραστάσεών τους που έχουν ενσωματωθεί σε φωνογράφημα».

5 Το άρθρο 15 της συνθήκης WPPT έχει ως εξής:

«1. Οι ερμηνευτές ή εκτελεστές καλλιτέχνες και οι παραγωγοί φωνογραφημάτων έχουν δικαίωμα ενιαίας και εύλογης αμοιβής για την άμεση ή έμμεση χρήση των φωνογραφημάτων τους που δημοσιεύονται για εμπορικούς σκοπούς, για ραδιοτηλεοπτική μετάδοση ή για οποιαδήποτε παρουσίαση στο κοινό.

2. Τα συμβαλλόμενα μέρη μπορούν να ορίσουν στις εθνικές νομοθεσίες τους ότι η ενιαία και εύλογη αμοιβή μπορεί να ζητηθεί από τον χρήστη εκ μέρους του ερμηνευτή ή εκτελεστή καλλιτέχνη ή εκ μέρους του παραγωγού του φωνογραφήματος ή και από τους δύο. Τα συμβαλλόμενα μέρη μπορούν να θεσπίσουν εθνικές νομοθετικές διατάξεις οι οποίες, ελλείψει συμφωνίας μεταξύ του ερμηνευτή ή εκτελεστή καλλιτέχνη και του παραγωγού φωνογραφήματος, προβλέπουν τους όρους σύμφωνα με τους οποίους κατανέμεται η ενιαία και εύλογη αμοιβή μεταξύ των ερμηνευτών ή εκτελεστών καλλιτεχνών και των παραγωγών φωνογραφημάτων.

3. Κάθε συμβαλλόμενο μέρος μπορεί, με γνωστοποίησή του που κατατίθεται στον Γενικό Γραμματέα του ΠΟΔΙ, να δηλώσει ότι θα εφαρμόσει τις διατάξεις της παραγράφου 1 μόνο για ορισμένες χρήσεις, ή ότι θα περιορίσει την εφαρμογή τους κατά ορισμένο τρόπο ή ότι δεν θα εφαρμόσει αυτές τις διατάξεις καθόλου.

4. Στο πλαίσιο του παρόντος άρθρου, τα φωνογραφήματα που διατίθενται στο κοινό, με ενσύρματα ή ασύρματα μέσα, κατά τρόπο ώστε τα μέλη του κοινού να μπορούν να έχουν πρόσβαση σε αυτά από τον τόπο και κατά τον χρόνο της ατομικής τους επιλογής, θεωρούνται ότι έχουν δημοσιευθεί για εμπορικούς σκοπούς.»

Το δίκαιο της Ένωσης

6 Σύμφωνα με την πέμπτη, την έβδομη και τη δέκατη έκτη αιτιολογική σκέψη της οδηγίας 2006/115:

«(5) Για τη συνέχεια του δημιουργικού και καλλιτεχνικού έργου των δημιουργών και των καλλιτεχνών ερμηνευτών ή εκτελεστών είναι αναγκαία η ύπαρξη επαρκούς εισοδήματος και οι επενδύσεις που απαιτούνται, ιδίως για την παραγωγή φωνογραφημάτων και ταινιών, είναι ιδιαίτερα υψηλές και ριψοκίνδυνες. Η δυνατότητα πραγματοποίησης του εν λόγω εισοδήματος και απόσβεσης των επενδυσόμενων ποσών μπορεί να διασφαλιστεί αποτελεσματικά μόνο με την ενδεδειγμένη έννομη προστασία των εν λόγω δικαιούχων.

[...]

(7) Πρέπει να υπάρξει προσέγγιση στις νομοθεσίες των κρατών μελών, με τρόπο που να μην αντιβαίνει στις διεθνείς συμβάσεις στις οποίες βασίζεται η πνευματική ιδιοκτησία και τα συγγενικά δικαιώματα πολλών κρατών μελών.

[...]

(16) Τα κράτη μέλη πρέπει να μπορούν να προβλέπουν, για τους δικαιούχους των συγγενικών δικαιωμάτων, ευρύτερη προστασία από αυτή που προβλέπεται στην παρούσα οδηγία όσον αφορά τις ραδιοτηλεοπτικές εκπομπές και την παρουσίαση στο κοινό.»

7 Το άρθρο 7 της οδηγίας 2006/115 ορίζει:

«1. Τα κράτη μέλη παρέχουν στους καλλιτέχνες [ερμηνευτές] ή εκτελεστές το αποκλειστικό δικαίωμα να επιτρέπουν ή να απαγορεύουν την υλική ενσωμάτωση των εκτελέσεών τους.

2. Τα κράτη μέλη παρέχουν στους ραδιοτηλεοπτικούς οργανισμούς το αποκλειστικό δικαίωμα να επιτρέπουν ή να απαγορεύουν την υλική ενσωμάτωση των εκπομπών τους είτε οι εκπομπές αυτές μεταδίδονται ενσυρμάτως είτε ασυρμάτως, συμπεριλαμβανομένης της καλωδιακής ή δορυφορικής μετάδοσης.

3. Ο ραδιοτηλεοπτικός οργανισμός δεν έχει το δικαίωμα κατά την παράγραφο 2 όταν αναμεταδίδει απλώς μέσω καλωδίου εκπομπές ραδιοτηλεοπτικών οργανισμών.»

8 Το άρθρο 8, παράγραφος 2, της οδηγίας αυτής ορίζει:

«2. Τα κράτη μέλη προβλέπουν ένα δικαίωμα προκειμένου να εξασφαλίζεται ότι ο χρήστης καταβάλλει εύλογη και ενιαία αμοιβή σε περίπτωση που ένα φωνογράφημα το οποίο εκδίδεται για εμπορικούς σκοπούς ή μια αναπαραγωγή του φωνογραφήματος αυτού χρησιμοποιείται για ασύρματη ραδιοτηλεοπτική μετάδοση ή για οποιοδήποτε παρουσίαση στο κοινό και προκειμένου να εξασφαλίζεται ότι η αμοιβή αυτή κατανέμεται μεταξύ των καλλιτεχνών ερμηνευτών ή εκτελεστών και των παραγωγών των φωνογραφημάτων. Τα κράτη μέλη, ελλείψει συμφωνίας μεταξύ καλλιτεχνών ερμηνευτών ή εκτελεστών και παραγωγών φωνογραφημάτων, μπορούν να θεσπίζουν τους όρους για την κατανομή της αμοιβής αυτής μεταξύ τους.»

9 Το άρθρο 10 της εν λόγω οδηγίας έχει ως εξής:

«1. Τα κράτη μέλη μπορούν να προβλέπουν περιορισμούς των δικαιωμάτων που αναφέρονται στο παρόν κεφάλαιο σε σχέση με:

α) την ιδιωτική χρήση·

[...]

2. Με την επιφύλαξη της παραγράφου 1, κάθε κράτος μέλος έχει την ευχέρεια να προβλέπει σχετικά με την προστασία των καλλιτεχνών ερμηνευτών ή εκτελεστών, των παραγωγών φωνογραφημάτων, των ραδιοτηλεοπτικών οργανισμών και των παραγωγών των πρώτων υλικών ενσωματώσεων ταινιών, περιορισμούς της ίδιας φύσεως με αυτούς που προβλέπονται στη νομοθεσία του για την προστασία της πνευματικής ιδιοκτησίας στην περίπτωση των λογοτεχνικών και καλλιτεχνικών έργων.

Ωστόσο, η χορήγηση υποχρεωτικών αδειών μπορεί να προβλέπεται μόνον στο βαθμό που οι άδειες αυτές συμβιβάζονται με τη σύμβαση της Ρώμης.

3. Οι περιορισμοί κατά τις παραγράφους 1 και 2 εφαρμόζονται μόνον σε ειδικές περιπτώσεις που δεν αντίκεινται στην κανονική εκμετάλλευση των προστατευόμενων αντικειμένων και δεν θίγουν αδικαιολογήτως τα νόμιμα συμφέροντα του δικαιούχου.»

10 Η οδηγία 2006/115 κωδικοποίησε και κατάργησε την οδηγία 92/100/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 19ης Νοεμβρίου 1992, σχετικά με το δικαίωμα εκμίσθωσης, το δικαίωμα δανεισμού και ορισμένα δικαιώματα συγγενικά προς την πνευματική ιδιοκτησία στον τομέα των προϊόντων της διανοίας (ΕΕ L 346, σ. 61).

11 Κατά την ένατη αιτιολογική σκέψη της οδηγίας 2001/29/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 22ας Μαΐου 2001, για την εναρμόνιση ορισμένων πτυχών του δικαιώματος του δημιουργού και συγγενικών δικαιωμάτων στην κοινωνία της πληροφορίας (ΕΕ L 167, σ. 10):

«Κάθε εναρμόνιση του δικαιώματος του δημιουργού και των συγγενικών δικαιωμάτων πρέπει να βασίζεται σε υψηλό επίπεδο προστασίας, διότι τα εν λόγω δικαιώματα είναι ουσιώδη για την πνευματική δημιουργία. [H] προστασία τους συμβάλλει στη διατήρηση και ανάπτυξη της

δημιουργικότητας προς όφελος των δημιουργών, των ερμηνευτών ή εκτελεστών καλλιτεχνών, των παραγωγών, των καταναλωτών, του πολιτισμού, της βιομηχανίας και του κοινού γενικότερα. Ως εκ τούτου, η πνευματική ιδιοκτησία έχει αναγνωρισθεί ως αναπόσπαστο μέρος της ιδιοκτησίας.»

12 Το άρθρο 3 της οδηγίας αυτής ορίζει:

«1. Τα κράτη μέλη παρέχουν στους δημιουργούς το αποκλειστικό δικαίωμα να επιτρέπουν ή να απαγορεύουν κάθε παρουσίαση στο κοινό των έργων τους, ενσυρμάτως ή ασυρμάτως, καθώς και να καθιστούν προσιτά τα έργα τους στο κοινό κατά τρόπο ώστε οποιοσδήποτε να έχει πρόσβαση σε αυτά όπου και όταν επιλέγει ο ίδιος.

2. Τα κράτη μέλη παρέχουν το αποκλειστικό δικαίωμα να επιτρέπουν ή να απαγορεύουν τη διάθεση στο κοινό, ενσυρμάτως ή ασυρμάτως, κατά τρόπο ώστε οποιοσδήποτε να έχει πρόσβαση σε αυτά όπου και όταν επιλέγει ο ίδιος:

α) στους καλλιτέχνες ερμηνευτές ή εκτελεστές, όσον αφορά την εγγραφή σε υλικό φορέα των ερμηνειών ή εκτελέσεών τους·

β) στους παραγωγούς φωνογραφημάτων, όσον αφορά τα φωνογραφήματά τους,

γ) στους παραγωγούς της πρώτης υλικής ενσωμάτωσης ταινιών, όσον αφορά το πρωτότυπο και τα αντίγραφα των ταινιών τους,

δ) στους ραδιοτηλεοπτικούς οργανισμούς, όσον αφορά την υλική ενσωμάτωση των εκπομπών τους, που μεταδίδονται ενσυρμάτως ή ασυρμάτως, συμπεριλαμβανομένης της καλωδιακής ή δορυφορικής αναμετάδοσης.

3. Τα δικαιώματα που αναφέρονται στις παραγράφους 1 και 2 δεν αναλώνονται με οιαδήποτε πράξη παρουσίασης ή διάθεσης στο κοινό, με την έννοια του παρόντος άρθρου.»

Το εθνικό δίκαιο

13 Ο νόμος του 2000 για το δικαίωμα του δημιουργού και τα συγγενικά δικαιώματα (Copyright and Related Rights Act 2000, στο εξής: νόμος του 2000) ορίζει στο άρθρο 97:

«1. Με την επιφύλαξη της παραγράφου 2, δεν συνιστά προσβολή του δικαιώματος του δημιουργού επί ηχογραφήματος, ραδιοτηλεοπτικής εκπομπής ή καλωδιακού προγράμματος η μετάδοση ηχογραφήματος, ραδιοτηλεοπτικής εκπομπής ή καλωδιακού προγράμματος, στην περίπτωση που αυτό αποτελεί αντικείμενο ακροάσεως ή τηλεθεάσεως

α) στο τμήμα του κτιρίου όπου ευρίσκονται τα δωμάτια για τους ενοίκους ή τροφίμους, και

β) ως τμήμα των ανέσεων που παρέχονται αποκλειστικώς ή κυρίως στους ενοίκους ή τροφίμους που διαμένουν στο εν λόγω κτίριο.

2. Οι διατάξεις της παραγράφου 1 δεν έχουν εφαρμογή στο τμήμα κτιρίου το οποίο κατ' αρχήν εμπίπτει σε αυτές, οσάκις προβλέπεται χωριστή επιβάρυνση για την είσοδο στο τμήμα αυτό όπου ηχογράφημα, εκπομπή ή καλωδιακό πρόγραμμα πρόκειται να αποτελέσει αντικείμενο ακροάσεως ή τηλεθεάσεως.»

Η διαφορά της κύριας δίκης και τα προδικαστικά ερωτήματα

- 14 Η PPL είναι εταιρία συλλογικής διαχείρισης η οποία εκπροσωπεί τα δικαιώματα των παραγωγών φωνογραφήματων επί των ηχογραφήματων ή φωνογραφήματων στην Ιρλανδία.
- 15 Η διαδικασία της κύριας δίκης αφορά αγωγή που άσκησε η PPL κατά της Ιρλανδίας, με αίτημα, αφενός, να αναγνωριστεί ότι το κράτος αυτό, θεσπίζοντας και διατηρώντας σε ισχύ το άρθρο 97 του νόμου του 2000, παρέβη το άρθρο 4 ΣΕΕ και, αφετέρου, να της καταβληθεί αποζημίωση για την αποκατάσταση της προκληθείσας από την εν λόγω παράβαση ζημίας.
- 16 Η PPL προβάλλει ότι, λόγω της προβλεπόμενης από το άρθρο 97, πρώτο εδάφιο, του νόμου του 2000 απαλλαγής από την ευθύνη, οι έχοντες την εκμετάλλευση ξενοδοχείων και πανσιόν (στο εξής, από κοινού: ξενοδοχεία) δεν της κατέβαλαν εύλογη αμοιβή για τη χρήση, σε δωμάτια ξενοδοχείων στην Ιρλανδία, μέσω συσκευών που παρέχονται από τους έχοντες την εκμετάλλευση των ξενοδοχείων και στο πλαίσιο των υπό των ξενοδοχείων αυτών παρεχομένων υπηρεσιών, φωνογραφήματων που περιλαμβάνονται μεταξύ αυτών για τα οποία η PPL έχει λάβει άδεια εκμεταλλεύσεως.
- 17 Η απαλλαγή από την ευθύνη, όμως, των ξενοδόχων που μεταδίδουν προστατευόμενα φωνογραφήματα συνιστά παράβαση διαφόρων ευρωπαϊκών οδηγιών που έχουν εκδοθεί στον τομέα των συγγενικών προς το δικαίωμα του δημιουργού δικαιωμάτων και οι οποίες προβλέπουν ότι οι παραγωγοί φωνογραφήματων έχουν δικαίωμα να ζητήσουν την καταβολή εύλογης αμοιβής, οσάκις η εκμετάλλευση των φωνογραφήματων τους γίνεται υπό συγκεκριμένες περιστάσεις.
- 18 Το High Court (Commercial Division) διευκρινίζει ότι η υπόθεση της κύριας δίκης αφορά αποκλειστικώς ηχογραφήματα ή φωνογραφήματα σε ακρόαση των οποίων προβαίνουν πελάτες ξενοδοχείων της Ιρλανδίας εντός των δωματίων και όχι εντός άλλων χώρων των κτιρίων αυτών. Επίσης, δεν αφορά τις διαδραστικές ή κατ' αίτηση μεταδόσεις.
- 19 Εξάλλου, κατά το αιτούν δικαστήριο, σε περίπτωση που ξενοδόχος τοποθετεί στα δωμάτια της ξενοδοχειακής μονάδας που βρίσκεται στην Ιρλανδία συσκευές τηλεοράσεως ή ραδιοφώνου στις οποίες διανέμει, μέσω καλωδιακής ή άλλης τεχνολογίας, κεντρικώς λαμβανόμενο σήμα, δεν υποχρεούται, βάσει του άρθρου 97, παράγραφος 1, του νόμου του 2000, να καταβάλλει εύλογη αμοιβή στους παραγωγούς φωνογραφήματων για τα ηχογραφήματα που μεταδίδονται μέσω της τηλεοράσεως ή του ραδιοφώνου.
- 20 Επίσης, σε περίπτωση που ξενοδόχος τοποθετεί στα δωμάτια του ξενοδοχείου άλλου είδους συσκευές και θέτει στη διάθεση των πελατών του ηχογραφήματα σε υλική ή ψηφιακή μορφή, σε ακρόαση των οποίων μπορούν αυτοί να προβούν μέσω των οικείων συσκευών, δεν υποχρεούται ομοίως, βάσει του άρθρου 97, παράγραφος 1, του νόμου του 2000, να καταβάλλει εύλογη αμοιβή στους παραγωγούς φωνογραφήματων.
- 21 Επιπροσθέτως, μολονότι η αίτηση αφορά κατ' ουσίαν τη χρήση ηχογραφήματων στα δωμάτια ξενοδοχείων, το αιτούν δικαστήριο επισημαίνει, πάντως, ότι το άρθρο 97, παράγραφος 1, του νόμου του 2000 καταργεί την απαίτηση περί καταβολής εύλογης αμοιβής για παρόμοια χρήση και στην περίπτωση των νοσοκομείων, κλινικών, ιδρυμάτων που παρέχουν στέγη και υπηρεσίες ιατρικής φροντίδας, σωφρονιστικών καταστημάτων και λοιπών παρόμοιων ιδρυμάτων.
- 22 Τέλος, το αιτούν δικαστήριο διευκρινίζει ότι τα επίμαχα στην κύρια δίκη ηχογραφήματα αποτελούν φωνογραφήματα που δημοσιεύονται για εμπορικούς σκοπούς.
- 23 Στο πλαίσιο αυτό, το εν λόγω δικαστήριο φρονεί ότι, λαμβανομένων υπόψη των διαφορών μεταξύ των δικαιωμάτων που προστατεύουν τα άρθρα 3, παράγραφος 1, της οδηγίας 2001/29 και 8, παράγραφος 2, της οδηγίας 2006/115, του πλαισίου στο οποίο χρησιμοποιείται η φράση «παρουσίαση

στο κοινό» και του σκοπού των αντίστοιχων διατάξεων, το Δικαστήριο δεν πρέπει να δώσει στον όρο «παρουσίαση στο κοινό» την ίδια σημασία και περιεχόμενο με αυτό που έδωσε στον οικείο όρο με την απόφαση της 7ης Δεκεμβρίου 2006, C-306/05, SGAE (Συλλογή 2006, σ. I-11519).

- 24 Υπό τις συνθήκες αυτές, το High Court (Commercial Division) αποφάσισε να αναστείλει την ενώπιόν του διαδικασία και να υποβάλει στο Δικαστήριο τα ακόλουθα προδικαστικά ερωτήματα:
- «1) Συνιστά ο έχων την εκμετάλλευση ξενοδοχειακής μονάδας, ο οποίος παρέχει εντός των δωματίων που προορίζονται για τους πελάτες της συσκευές τηλεόρασεως και/ή ραδιοφώνου, στις οποίες διανέμει ραδιοτηλεοπτικό σήμα, “χρήστη” προβαίνοντα σε “παρουσίαση στο κοινό” φωνογραφήματος δυνάμενου να αποτελέσει αντικείμενο ραδιοτηλεοπτικής μεταδόσεως, κατά την έννοια του άρθρου 8, παράγραφος 2, της κωδικοποιημένης οδηγίας 2006/115 [...];
 - 2) Σε περίπτωση καταφατικής απαντήσεως στο πρώτο ερώτημα, επιβάλλει το άρθρο 8, παράγραφος 2, της οδηγίας 2006/115 [...] την υποχρέωση στα κράτη μέλη να προβλέπουν, για τη μετάδοση του φωνογραφήματος, δικαίωμα εισπράξεως εύλογης αμοιβής από τον έχοντα την εκμετάλλευση ξενοδοχειακής μονάδας, επιπλέον της εύλογης αμοιβής την οποία καταβάλλει ο ραδιοτηλεοπτικός φορέας;
 - 3) Σε περίπτωση καταφατικής απαντήσεως στο πρώτο ερώτημα, επιτρέπει το άρθρο 10 της οδηγίας 2006/115 [...] στα κράτη μέλη να απαλλάσσουν τους έχοντες την εκμετάλλευση ξενοδοχειακής μονάδας από την υποχρέωση καταβολής “εύλογης και ενιαίας αμοιβής”, λόγω “ιδιωτικής χρήσεως” κατά την έννοια του άρθρου 10, παράγραφος 1, στοιχείο α’, της οδηγίας [αυτής];
 - 4) Συνιστά ο έχων την εκμετάλλευση ξενοδοχειακής μονάδας ο οποίος παρέχει, εντός των δωματίων που προορίζονται για τους πελάτες, συσκευές άλλες (πλην των συσκευών τηλεόρασεως ή ραδιοφώνου) και φωνογραφήματα σε υλική ή ψηφιακή μορφή δυνάμενα να μεταδοθούν ή να καταστούν αντικείμενο ακροάσεως μέσω αυτών των συσκευών “χρήστη” προβαίνοντα σε “παρουσίαση στο κοινό” των φωνογραφήματων κατά την έννοια του άρθρου 8, παράγραφος 2, της οδηγίας 2006/115 [...];
 - 5) Σε περίπτωση καταφατικής απαντήσεως στο τέταρτο ερώτημα, επιτρέπει το άρθρο 10 της οδηγίας 2006/115 [...] στα κράτη μέλη να απαλλάσσουν τους έχοντες την εκμετάλλευση ξενοδοχειακής μονάδας από την υποχρέωση καταβολής “εύλογης και ενιαίας αμοιβής”, λόγω “ιδιωτικής χρήσεως”, κατά την έννοια του άρθρου 10, παράγραφος 1, στοιχείο α’, της οδηγίας 2006/115 [...]»

Επί των προδικαστικών ερωτημάτων

Επί του πρώτου ερωτήματος

- 25 Με το πρώτο ερώτημα, το αιτούν δικαστήριο ζητεί, κατ’ ουσίαν, να διευκρινιστεί αν ο έχων την εκμετάλλευση ξενοδοχειακής μονάδας ο οποίος παρέχει εντός των δωματίων που προορίζονται για τους πελάτες της συσκευές τηλεόρασεως και/ή ραδιοφώνου στις οποίες διανέμει ραδιοτηλεοπτικό σήμα συνιστά χρήστη προβαίνοντα σε «παρουσίαση στο κοινό» ραδιοτηλεοπτικώς μεταδιδόμενου φωνογραφήματος, κατά την έννοια του άρθρου 8, παράγραφος 2, της οδηγίας 2006/115.
- 26 Καταρχάς, πρέπει να υπομνησθεί ότι, κατά το άρθρο 8, παράγραφος 2, της οδηγίας 2006/115, τα κράτη μέλη προβλέπουν ένα δικαίωμα το οποίο σκοπεύει να διασφαλίσει ότι ο χρήστης θα καταβάλει εύλογη και ενιαία αμοιβή σε περίπτωση που φωνογράφημα το οποίο εκδίδεται για εμπορικούς σκοπούς ή μια αναπαραγωγή του φωνογραφήματος αυτού χρησιμοποιείται για ασύρματη ραδιοτηλεοπτική μετάδοση ή για οποιαδήποτε παρουσίαση στο κοινό.

- 27 Από τη διάταξη αυτή συνάγεται ότι αυτός που χρησιμοποιεί φωνογράφημα για ραδιοτηλεοπτική μετάδοση ή για παρουσίαση στο κοινό πρέπει να θεωρείται ως «χρήστης» κατά την έννοια της εν λόγω διατάξεως.
- 28 Υπό τις συνθήκες αυτές πρέπει να εξεταστεί αν, σε υπόθεση όπως αυτή της κύριας δίκης, υφίσταται παρουσίαση στο κοινό.
- 29 Όσον αφορά την έννοια της «παρουσιάσεως στο κοινό» κατά το άρθρο 8, παράγραφος 2, της οδηγίας 92/100, η οποία κωδικοποιήθηκε με την οδηγία 2006/115, το Δικαστήριο, με τη σκέψη 76 της αποφάσεως της 15ης Μαρτίου 2012, C-135/10, SCF, έκρινε ότι απαιτείται η κατά περίπτωση εκτίμησή της. Το ίδιο ισχύει όσον αφορά την ταυτότητα του χρήστη και το ζήτημα της χρήσεως του φωνογραφήματος περί του οποίου πρόκειται (βλ. προπαρατεθείσα απόφαση SCF, σκέψη 78).
- 30 Το Δικαστήριο, εξάλλου, διευκρίνισε ότι η εκτίμηση αυτή πρέπει να γίνεται και βάσει ορισμένων πρόσθετων κριτηρίων, μη αυτοτελών και αλληλεξαρτώμενων. Επομένως, τα κριτήρια αυτά πρέπει να λαμβάνονται υπόψη μεμονωμένα αλλά και σε συσχετισμό μεταξύ τους, δεδομένου ότι, ανάλογα με την περίπτωση, η βαρύτητά τους ενδέχεται να ποικίλλει (βλ. προπαρατεθείσα απόφαση SCF, σκέψη 79).
- 31 Μεταξύ των κριτηρίων αυτών, το Δικαστήριο υπογράμμισε, πρώτον, τον καθοριστικό ρόλο του χρήστη. Συγκεκριμένα, ο εν λόγω χρήστης προβαίνει σε πράξη παρουσιάσεως οσάκις παρεμβάλλεται, με πλήρη επίγνωση των συνεπειών της συμπεριφοράς του, για να δώσει στους πελάτες του πρόσβαση σε ραδιοτηλεοπτική εκπομπή που περιέχει το προστατευόμενο έργο. Χωρίς την παρέμβαση αυτή, οι συγκεκριμένοι πελάτες, μολοντί βρίσκονται εντός της ζώνης καλύψεως της εκπομπής, δεν θα μπορούσαν, κατ' αρχήν, να έχουν πρόσβαση στο μεταδιδόμενο έργο (βλ. προπαρατεθείσα απόφαση SCF, σκέψη 82).
- 32 Το Δικαστήριο διευκρίνισε, δεύτερον, ορισμένα εγγενή στην έννοια του κοινού στοιχεία.
- 33 Συναφώς, κατά το Δικαστήριο, το κοινό πρέπει να αποτελείται από ένα απροσδιόριστο αλλά αρκετά μεγάλο αριθμό δυνητικών αποδεκτών (βλ., υπό την έννοια αυτή, προπαρατεθείσα απόφαση SCF, σκέψη 84).
- 34 Καταρχάς, όσον αφορά τον «απροσδιόριστο» χαρακτήρα του κοινού, το Δικαστήριο υπενθύμισε ότι, σύμφωνα με τον ορισμό της έννοιας «δημόσια μετάδοση (παρουσίαση στο κοινό)» που περιέχεται στο γλωσσάριο του ΠΟΔΙ, το οποίο, αν και δεν έχει υποχρεωτική νομική ισχύ, συμβάλλει ωστόσο στην ερμηνεία της έννοιας του κοινού, η έννοια αυτή αναφέρεται στο «να καθίσταται ένα έργο [...] με κάθε κατάλληλο τρόπο προσιτό στο κοινό γενικά, ήτοι να μην επιφυλάσσεται σε συγκεκριμένα άτομα που ανήκουν σε μια ιδιωτική ομάδα» (βλ. προπαρατεθείσα απόφαση SCF, σκέψη 85).
- 35 Εν συνεχεία, όσον αφορά το κριτήριο που αναφέρεται σε ένα «αρκετά μεγάλο αριθμό προσώπων», το Δικαστήριο διευκρίνισε, αφενός, ότι αυτό σκοπεί να επισημάνει ότι η έννοια του κοινού προϋποθέτει κάποιο ελάχιστο όριο, πράγμα που αποκλείει από την έννοια αυτή έναν εξαιρετικά μικρό, πολλώ δε μάλλον ασήμαντο αριθμό ενδιαφερομένων (βλ. προπαρατεθείσα απόφαση SCF, σκέψη 86). Αφετέρου, για τον προσδιορισμό του αριθμού αυτού, πρέπει να λαμβάνονται υπόψη τα σωρευτικά αποτελέσματα που απορρέουν από τη διάθεση των έργων στους δυνητικούς αποδέκτες. Συναφώς, έχει σημασία όχι μόνον ο αριθμός των προσώπων που έχουν ταυτόχρονα πρόσβαση στο ίδιο έργο, αλλά και ο αριθμός των προσώπων που έχουν διαδοχικά πρόσβαση σε αυτό (βλ. προπαρατεθείσα απόφαση SCF, σκέψεις 86 και 87).
- 36 Τρίτον, το Δικαστήριο έκρινε ότι αν, στο πλαίσιο αυτό, ο κερδοσκοπικός χαρακτήρας μιας «παρουσιάσεως στο κοινό», κατά την έννοια του άρθρου 3, παράγραφος 1, της οδηγίας 2001/29, έχει σημασία, τούτο ισχύει κατά μείζονα λόγο ως προς το, οικονομικής φύσεως, δικαίωμα εύλογης αμοιβής

το οποίο παρέχεται στους καλλιτέχνες ερμηνευτές ή εκτελεστές και στους παραγωγούς φωνογραφήματων από το άρθρο 8, παράγραφος 2, της οδηγίας 2006/115 (βλ., υπό την έννοια αυτή, προπαρατεθείσα απόφαση SCF, σκέψεις 88 και 89).

- 37 Επομένως συνάγεται ότι, κατά το Δικαστήριο, το κοινό στο οποίο παρουσιάζεται ορισμένο έργο είναι, αφενός, αυτό στο οποίο απευθύνεται ειδικώς ο χρήστης, αφετέρου, αυτό το οποίο αποδέχεται, με τον έναν ή τον άλλο τρόπο, την παρουσίαση στην οποία αυτός προβαίνει και δεν αποτελεί τυχαίο δέκτη (βλ. προπαρατεθείσα απόφαση SCF, σκέψη 91).
- 38 Υπό το πρίσμα, ιδίως, των κριτηρίων αυτών και σύμφωνα με την κατά περίπτωση αξιολόγηση, περί της οποίας γίνεται λόγος στη σκέψη 29 της παρούσας αποφάσεως, πρέπει να εκτιμηθεί αν, σε υπόθεση όπως αυτή της κύριας δίκης, ο έχων την εκμετάλλευση ξενοδοχειακής μονάδας ο οποίος παρέχει εντός των δωματίων που προορίζονται για τους πελάτες της συσκευές τηλεοράσεως και/ή ραδιοφώνου, στις οποίες διανέμει ραδιοτηλεοπτικό σήμα προβαίνει σε πράξη παρουσιάσεως στο κοινό, κατά την έννοια του άρθρου 8, παράγραφος 2, της οδηγίας 2006/115.
- 39 Μολονότι, καταρχήν, εναπόκειται στα εθνικά δικαστήρια να ελέγξουν εάν οι ως άνω προϋποθέσεις πληρούνται σε μια συγκεκριμένη υπόθεση και, στο πλαίσιο αυτό, να προβούν σε οριστικές εκτιμήσεις όσον αφορά τα πραγματικά περιστατικά της υποθέσεως, εντούτοις, όσον αφορά την υπόθεση της κύριας δίκης, διαπιστώνεται ότι το Δικαστήριο διαθέτει όλα τα αναγκαία στοιχεία για να εκτιμήσει αν υφίσταται τέτοια πράξη παρουσιάσεως στο κοινό.
- 40 Καταρχάς, επισημαίνεται ότι στην περίπτωση που εξετάζει το αιτούν δικαστήριο και στην οποία ο έχων την εκμετάλλευση ξενοδοχειακής μονάδας παρέχει εντός των δωματίων που προορίζονται για τους πελάτες της συσκευές τηλεοράσεως και/ή ραδιοφώνου στις οποίες διανέμει ραδιοτηλεοπτικό σήμα, όπως και στην υπόθεση επί της οποίας εκδόθηκε η προπαρατεθείσα απόφαση SGAE (σκέψη 42), οι πελάτες της ξενοδοχειακής αυτής μονάδας, έστω και αν βρίσκονται εντός της ζώνης καλύψεως του σήματος-φορέα των φωνογραφήματων, δεν μπορούν να έχουν πρόσβαση στα φωνογραφήματα παρά μόνο χάρη στην ηθελημένη παρέμβαση του έχοντος την εκμετάλλευση. Επομένως, ο ρόλος του είναι καθοριστικός, κατά την έννοια της σκέψεως 31 της παρούσας αποφάσεως.
- 41 Όσον αφορά, εν συνεχεία, τους πελάτες ξενοδοχειακής μονάδας, όπως αυτοί της κύριας δίκης, επισημαίνεται ότι συνιστούν ένα απροσδιόριστο αριθμό δυνητικών αποδεκτών, στο μέτρο που η πρόσβασή τους στις υπηρεσίες της εν λόγω μονάδας αποτελεί, καταρχήν, απόρροια προσωπικής επιλογής εκάστου εξ αυτών, περιορίζεται δε μόνον από την ικανότητα υποδοχής της οικείας μονάδας. Επομένως, στην περίπτωση αυτή, πρόκειται για «κοινό γενικά», κατά την έννοια της σκέψεως 34 της παρούσας αποφάσεως.
- 42 Όσον αφορά, εξάλλου, τη σημασία, σύμφωνα με τη σκέψη 33 της παρούσας αποφάσεως, του αριθμού των δυνητικών αποδεκτών, πρέπει να υπομνησθεί ότι το Δικαστήριο έχει αποφανθεί ότι οι πελάτες ξενοδοχειακής μονάδας αποτελούν έναν αρκετά μεγάλο αριθμό προσώπων, οπότε πρέπει να θεωρηθούν ως κοινό (βλ. προπαρατεθείσα απόφαση SGAE, σκέψη 38).
- 43 Τέλος, όσον αφορά τον κερδοσκοπικό χαρακτήρα, περί του οποίου γίνεται λόγος στις σκέψεις 36 και 37 της παρούσας αποφάσεως, διαπιστώνεται ότι, εν προκειμένω, οι πελάτες ξενοδοχειακής μονάδας μπορούν να χαρακτηριστούν ως κοινό στο οποίο απευθύνεται ειδικώς η παρουσίαση και το οποίο αποδέχεται την παρουσίαση αυτή.
- 44 Συγκεκριμένα, η πράξη στην οποία προβαίνει ο έχων την εκμετάλλευση ξενοδοχειακής μονάδας με σκοπό να παράσχει στους πελάτες της πρόσβαση στο μεταδιδόμενο έργο συνιστά παροχή πρόσθετης υπηρεσίας η οποία επηρεάζει την ποιοτική κατάταξη του ξενοδοχείου και, επομένως, την τιμή των δωματίων (βλ., υπό την έννοια αυτή, προπαρατεθείσα απόφαση SGAE, σκέψη 44). Περαιτέρω, η

παροχή αυτή μπορεί να προσελκύσει επιπλέον πελάτες που ενδιαφέρονται για την πρόσθετη αυτή υπηρεσία (βλ., κατ' αναλογία, απόφαση της 4ης Οκτωβρίου 2011, C-403/08 και C-429/08, Football Association Premier League κ.λπ., Συλλογή 2011, σ. I-9083, σκέψη 205).

- 45 Επομένως, σε υπόθεση όπως αυτή της κύριας δίκης, η ραδιοτηλεοπτική μετάδοση φωνογραφήματων από τον έχοντα την εκμετάλλευση ξενοδοχειακής μονάδας έχει κερδοσκοπικό χαρακτήρα.
- 46 Από τα ανωτέρω συνάγεται ότι, σε περίπτωση όπως αυτή της κύριας δίκης, ο έχων την εκμετάλλευση ξενοδοχειακής μονάδας προβαίνει σε πράξη «παρουσιάσεως στο κοινό» κατά την έννοια του άρθρου 8, παράγραφος 2, της οδηγίας 2006/115.
- 47 Κατόπιν των προεκτεθέντων, στο πρώτο ερώτημα πρέπει να δοθεί η απάντηση ότι ο έχων την εκμετάλλευση ξενοδοχειακής μονάδας ο οποίος παρέχει εντός των δωματίων που προορίζονται για τους πελάτες της συσκευές τηλεόρασεως και/ή ραδιοφώνου στις οποίες διανέμει ραδιοτηλεοπτικό σήμα συνιστά «χρήστη» προβαίνοντα σε πράξη «παρουσιάσεως στο κοινό» ραδιοτηλεοπτικός μεταδιδόμενου φωνογραφήματος, κατά την έννοια του άρθρου 8, παράγραφος 2, της οδηγίας 2006/115.

Επί του δεύτερου ερωτήματος

- 48 Με το δεύτερο ερώτημα, το αιτούν δικαστήριο ζητεί, κατ' ουσίαν, να διευκρινιστεί αν έχων την εκμετάλλευση ξενοδοχειακής μονάδας ο οποίος παρέχει εντός των δωματίων που προορίζονται για τους πελάτες της συσκευές τηλεόρασεως και/ή ραδιοφώνου στις οποίες διανέμει ραδιοτηλεοπτικό σήμα υποχρεούται να καταβάλλει εύλογη αμοιβή, βάσει του άρθρου 8, παράγραφος 2, της οδηγίας 2006/115, για τη μετάδοση φωνογραφήματος περιεχόμενου σε ραδιοτηλεοπτική εκπομπή, επιπλέον της εύλογης αμοιβής την οποία καταβάλλει ο ραδιοτηλεοπτικός φορέας.
- 49 Καταρχάς, πρέπει να υπομνησθεί ότι το Δικαστήριο έχει διευκρινίσει ότι, όσον αφορά την έννοια της «παρουσιάσεως στο κοινό» κατά το άρθρο 3, παράγραφος 1, της οδηγίας 2001/29, ο έχων την εκμετάλλευση ξενοδοχειακής μονάδας ο οποίος προβαίνει σε πράξη παρουσιάσεως στο κοινό μεταδίδει ένα προστατευόμενο έργο σε ένα νέο κοινό, ήτοι σε κοινό το οποίο δεν είχε ληφθεί υπόψη από τον δημιουργό του προστατευόμενου έργου όταν επέτρεψε τη χρήση του μέσω της παρουσιάσεως στο αρχικό κοινό (βλ., υπό την έννοια αυτή, προπαρατεθείσα απόφαση SGAE, σκέψεις 40 και 42).
- 50 Υπογραμμίζεται ότι το στοιχείο του «νέου κοινού», που συνάγεται από την παρατιθέμενη στην προηγούμενη σκέψη νομολογία, πρέπει επίσης να λαμβάνεται υπόψη στο πλαίσιο της εφαρμογής του άρθρου 8, παράγραφος 2, της οδηγίας 2006/115.
- 51 Εντούτοις, όταν ο έχων την εκμετάλλευση ξενοδοχειακής μονάδας προβαίνει, εντός των δωματίων που προορίζονται για τους πελάτες της, σε παρουσίαση ραδιοτηλεοπτικώς μεταδιδόμενου φωνογραφήματος, χρησιμοποιεί το φωνογράφημα αυτό αυτοτελώς και το διανέμει σε ένα διακριτό και επιπλέον κοινό σε σχέση με εκείνο στο οποίο απευθυνόταν η αρχική πράξη παρουσιάσεως. Επιπλέον, από τη μετάδοση αυτή ο έχων την εκμετάλλευση αντλεί, όπως διαπιστώθηκε στη σκέψη 45 της παρούσας αποφάσεως, οικονομικό όφελος ανεξάρτητο εκείνου που εισπράττει ο ραδιοτηλεοπτικός φορέας ή ο παραγωγός των φωνογραφήματων.
- 52 Επομένως, στην περίπτωση αυτή, ο έχων την εκμετάλλευση ξενοδοχειακής μονάδας υποχρεούται, δυνάμει του άρθρου 8, παράγραφος 2, της οδηγίας 2006/115, να καταβάλλει εύλογη αμοιβή για την παρουσίαση του εν λόγω φωνογραφήματος, επιπλέον αυτής που κατέβαλε ο ραδιοτηλεοπτικός φορέας.

- 53 Συναφώς, δεν μπορεί να γίνει δεκτό το επιχείρημα της Ιρλανδικής Κυβέρνησης ότι από το μόριο «ή» και τη λέξη «ενιαία» που χρησιμοποιούνται στο άρθρο 8, παράγραφος 2, της οδηγίας 2006/115 συνάγεται ότι ο έχων την εκμετάλλευση ξενοδοχειακής μονάδας δεν υποχρεούται να καταβάλλει αμοιβή για την έμμεση παρουσίαση στο κοινό φωνογραφήματων, σε περίπτωση που ο ραδιοτηλεοπτικός φορέας έχει ήδη καταβάλει εύλογη αμοιβή για τη χρήση των φωνογραφήματων αυτών στις εκπομπές του.
- 54 Συγκεκριμένα, ο νομοθέτης της Ένωσης, με τη χρήση στη διάταξη αυτή του όρου «ενιαία», θέλησε να υπογραμμίσει ότι τα κράτη μέλη δεν υποχρεούνται να προβλέπουν ότι ο χρήστης θα καταβάλλει πλείονες χωριστές αμοιβές για την ίδια πράξη παρουσιάσεως στο κοινό, πράγμα που σημαίνει ότι η ενιαία αυτή αμοιβή θα επιμεριστεί, όπως σαφώς προκύπτει από το δεύτερο εδάφιο της διατάξεως αυτής, μεταξύ των διαφόρων δικαιούχων της εύλογης αμοιβής, ήτοι μεταξύ των ερμηνευτών ή εκτελεστών καλλιτεχνών και των παραγωγών των φωνογραφήματων. Όσον αφορά το διαζευκτικό μόριο «ή», που περιλαμβάνεται στη φράση «για ασύρματη ραδιοτηλεοπτική μετάδοση ή για οποιοδήποτε παρουσίαση στο κοινό», έχει την έννοια ότι αμοιβή οφείλεται τόσο στην περίπτωση ραδιοτηλεοπτικής μεταδόσεως όσο και παρουσιάσεως στο κοινό.
- 55 Κατόπιν των ανωτέρω, στο δεύτερο ερώτημα πρέπει να δοθεί η απάντηση ότι ο έχων την εκμετάλλευση ξενοδοχειακής μονάδας ο οποίος παρέχει εντός των δωματίων που προορίζονται για τους πελάτες της συσκευές τηλεοράσεως και/ή ραδιοφώνου στις οποίες διανέμει ραδιοτηλεοπτικό σήμα υποχρεούται να καταβάλλει εύλογη αμοιβή, βάσει του άρθρου 8, παράγραφος 2, της οδηγίας 2006/115, για τη μετάδοση φωνογραφήματος περιεχόμενου σε ραδιοτηλεοπτική εκπομπή, επιπλέον της εύλογης αμοιβής την οποία καταβάλλει ο ραδιοτηλεοπτικός φορέας.

Επί του τέταρτου ερωτήματος

- 56 Με το τέταρτο ερώτημα, το οποίο πρέπει να εξεταστεί από κοινού με το τρίτο, το αιτούν δικαστήριο ζητεί, κατ' ουσίαν, να διευκρινιστεί αν ο έχων την εκμετάλλευση ξενοδοχειακής μονάδας ο οποίος παρέχει εντός των δωματίων που προορίζονται για τους πελάτες της άλλη συσκευή, πλην των συσκευών τηλεοράσεως και/ή ραδιοφώνου, καθώς και φωνογραφήματα σε υλική ή ψηφιακή μορφή των οποίων η αναπαραγωγή ή ακρόαση καθίσταται δυνατή χάρη στη συσκευή αυτή συνιστά χρήστη προβαίνοντα σε πράξη «παρουσιάσεως στο κοινό» φωνογραφήματος, κατά την έννοια του άρθρου 8, παράγραφος 2, της οδηγίας 2006/115.
- 57 Υπό τις περιστάσεις αυτές, το Δικαστήριο καλείται να ερευνήσει αν οι σκέψεις στις οποίες στηρίζεται η απάντηση που έδωσε στο πρώτο ερώτημα ισχύουν και για την περίπτωση που ο έχων την εκμετάλλευση ξενοδοχειακής μονάδας παρέχει στους πελάτες της άλλη συσκευή, και όχι συσκευή ραδιοφώνου και/ή τηλεοράσεως, καθώς επίσης φωνογραφήματα σε υλική ή ψηφιακή μορφή των οποίων η αναπαραγωγή ή ακρόαση καθίσταται δυνατή χάρη στη συσκευή αυτή.
- 58 Συναφώς, πρέπει να υπομνησθεί ότι η έννοια της «παρουσιάσεως στο κοινό», που περιλαμβάνεται στο άρθρο 8, παράγραφος 2, της οδηγίας 2006/115, πρέπει να νοείται κατά τρόπο που να μη θίγει αντίστοιχες έννοιες που προβλέπονται ιδίως από τη συνθήκη WPPT, καθώς επίσης να είναι σύμφωνη με τις έννοιες αυτές, λαμβανομένου περαιτέρω υπόψη του πλαισίου εντός του οποίου αυτές εντάσσονται και του σκοπού τον οποίον επιδιώκουν οι συναφείς συμβατικές διατάξεις (βλ. προπαρατεθείσα απόφαση SCF, σκέψη 55).
- 59 Το άρθρο 2, στοιχείο ζ', της συνθήκης WPPT, αναφερόμενο στην παρουσίαση στο κοινό και παραπέμποντας στο άρθρο 15 της ίδιας συνθήκης, διευκρινίζει ότι η εν λόγω έννοια «περιλαμβάνει την παροχή της δυνατότητας ακοής από το κοινό των ήχων ή των παραστάσεων τους που έχουν ενσωματωθεί σε φωνογράφημα».

- 60 Υπό τις περιστάσεις αυτές, η κατά το άρθρο 8, παράγραφος 2, της οδηγίας 2006/115 «παρουσίαση στο κοινό» πρέπει να νοείται ως περιλαμβάνουσα και την παροχή της δυνατότητας ακρόασης από το κοινό των ήχων ή των παραστάσεων που έχουν ενσωματωθεί σε φωνογράφημα.
- 61 Το συμπέρασμα, εξάλλου, αυτό επιρρωννύεται από το γράμμα του άρθρου 8, παράγραφος 2, της οδηγίας 2006/115 το οποίο διευκρινίζει ότι αναφέρεται σε «οποιαδήποτε» παρουσίαση στο κοινό, επομένως σε οποιαδήποτε μορφή δυνατής και εφικτής παρουσιάσεως.
- 62 Πάντως, ο έχων την εκμετάλλευση ξενοδοχειακής μονάδας ο οποίος παρέχει εντός των δωματίων που προορίζονται για τους πελάτες της άλλη συσκευή, και όχι συσκευή τηλεοράσεως και/ή ραδιοφώνου, καθώς επίσης φωνογραφήματα σε υλική ή ψηφιακή μορφή των οποίων η αναπαραγωγή ή ακρόαση καθίσταται δυνατή χάρη στη συσκευή αυτή παρέχει τα δύο στοιχεία που καθιστούν δυνατή την ακρόαση από το κοινό των ήχων ή των παραστάσεων που έχουν ενσωματωθεί στα εν λόγω φωνογραφήματα και τον υλικό φορέα στον οποίο έχουν εγγραφεί οι ήχοι ή οι παραστάσεις ήχων, ήτοι τα φωνογραφήματα.
- 63 Επομένως, αυτός ο τρόπος παρουσιάσεως εμπίπτει στο πεδίο εφαρμογής του άρθρου 8, παράγραφος 2, της οδηγίας 2006/115, ερμηνευόμενου υπό το πρίσμα του άρθρου 2, στοιχείο ζ', σε συνδυασμό με το άρθρο 15 της συνθήκης WPPT.
- 64 Στο μέτρο που, όπως προκύπτει από τη σκέψη 57 της παρούσας αποφάσεως, το τέταρτο ερώτημα διαφέρει από το πρώτο όσον αφορά αποκλειστικώς τον τρόπο μετάδοσης των φωνογραφημάτων, εύλογα συνάγεται ότι, όσον αφορά τον έχοντα την εκμετάλλευση ξενοδοχειακής μονάδας και την πελατεία του, αυτοί ταυτίζονται στο πλαίσιο των δύο ερωτημάτων.
- 65 Εξ αυτού συνάγεται, αφενός, ότι ο έχων την εκμετάλλευση ξενοδοχειακής μονάδας πρέπει να θεωρηθεί ως «χρήστης», κατά την έννοια του άρθρου 8, παράγραφος 2, της οδηγίας 2006/115 και, αφετέρου, ότι η πελατεία της οικείας μονάδας πρέπει να θεωρηθεί ως κοινό, κατά την έννοια της διατάξεως αυτής, εκτός αν κάποιο ιδιαίτερο στοιχείο είναι ικανό να οδηγήσει το Δικαστήριο σε διαφορετικό συμπέρασμα.
- 66 Συναφώς, πρέπει να εξεταστεί αν ο ειδικός τρόπος μετάδοσης, ήτοι η μετάδοση μέσω ορισμένης συσκευής φωνογραφημάτων υπό υλική ή ψηφιακή μορφή των οποίων η αναπαραγωγή ή ακρόαση καθίσταται δυνατή χάρη στη συσκευή αυτή, είναι ικανός να οδηγήσει σε διαφορετικό συμπέρασμα από αυτό το οποίο διατυπώνεται στη σκέψη 40 της παρούσας αποφάσεως.
- 67 Αυτό δεν συμβαίνει εν προκειμένω. Συγκεκριμένα, στο μέτρο που ο έχων την εκμετάλλευση ξενοδοχειακής μονάδας ο οποίος τοποθετεί στα δωμάτια του ξενοδοχείου μια τέτοια συσκευή και φωνογραφήματα παρέχει στους πελάτες τα δύο αναγκαία στοιχεία που καθιστούν δυνατή την πρόσβαση στα επίμαχα έργα, συνάγεται ότι χωρίς την παρέμβασή του οι πελάτες δεν θα είχαν πρόσβαση σε αυτά. Επομένως, ο ρόλος του είναι καθοριστικός.
- 68 Κατά συνέπεια, ελλείψει κάποιου άλλου ειδικού στοιχείου του οποίου η εξέταση να επιβάλλεται, πρέπει να γίνει δεκτό ότι λαμβάνει χώρα πράξη «παρουσιάσεως στο κοινό» φωνογραφήματος, κατά την έννοια του άρθρου 8, παράγραφος 2, της οδηγίας 2006/115.
- 69 Κατόπιν των προεκτεθέντων, στο τέταρτο ερώτημα πρέπει να δοθεί η απάντηση ότι ο έχων την εκμετάλλευση ξενοδοχειακής μονάδας ο οποίος παρέχει εντός των δωματίων που προορίζονται για τους πελάτες της άλλη συσκευή, και όχι συσκευές τηλεοράσεως και/ή ραδιοφώνου στις οποίες διανέμει ραδιοτηλεοπτικό σήμα, καθώς και φωνογραφήματα σε υλική ή ψηφιακή μορφή των οποίων η αναπαραγωγή ή ακρόαση καθίσταται δυνατή χάρη στη συσκευή αυτή συνιστά χρήστη προβαίνοντα σε πράξη «παρουσιάσεως στο κοινό» φωνογραφήματος, κατά την έννοια του άρθρου 8, παράγραφος 2, της οδηγίας 2006/115. Επομένως, υποχρεούται να καταβάλλει «εύλογη αμοιβή», κατά την έννοια της διατάξεως αυτής, για τη μετάδοση των εν λόγω φωνογραφημάτων.

Επί του τρίτου και του πέμπτου ερωτήματος

- 70 Με το τρίτο και το πέμπτο ερώτημα, τα οποία πρέπει να εξεταστούν από κοινού, το αιτούν δικαστήριο ζητεί, κατ' ουσίαν, να διευκρινιστεί, αν το άρθρο 10, παράγραφος 1, στοιχείο α', της οδηγίας 2006/115, το οποίο προβλέπει περιορισμούς του κατά το άρθρο 8, παράγραφος 2, της οδηγίας δικαιώματος για εύλογη αμοιβή σε περίπτωση που πρόκειται για «ιδιωτική χρήση», παρέχει στα κράτη μέλη τη δυνατότητα να απαλλάσσουν τον έχοντα την εκμετάλλευση ξενοδοχειακής μονάδας ο οποίος προβαίνει σε πράξη «παρουσιάσεως στο κοινό» φωνογραφήματος, κατά την έννοια του άρθρου 8, παράγραφος 2, της εν λόγω οδηγίας, από την υποχρέωση καταβολής εύλογης αμοιβής.
- 71 Καταρχάς, πρέπει να διευκρινιστεί ότι, όπως επισήμανε η γενική εισαγγελέας με το σημείο 153 των προτάσεών της, κρίσιμο στοιχείο προκειμένου να διαπιστωθεί αν ο έχων την εκμετάλλευση ξενοδοχειακής μονάδας μπορεί να επικαλεστεί τον περιορισμό που στηρίζεται σε «ιδιωτική χρήση», κατά την έννοια του άρθρου 10, παράγραφος 1, στοιχείο α', της οδηγίας 2006/115, δεν αποτελεί ο ιδιωτικός ή μη χαρακτήρας της χρήσεως του έργου από τους πελάτες της ξενοδοχειακής μονάδας, αλλά ο ιδιωτικός ή μη χαρακτήρας της χρήσεως του έργου από τον έχοντα την εκμετάλλευση αυτής.
- 72 Η ιδιωτική χρήση, ωστόσο, προστατευόμενου έργου το οποίο παρουσιάζεται στο κοινό από τον χρήστη του εμπεριέχει αντίφαση, στο μέτρο που η έννοια του «κοινού» αποκλείει εξ ορισμού το «ιδιωτικό» στοιχείο.
- 73 Επομένως, στην περίπτωση παρουσιάσεως στο κοινό, κατά την έννοια του άρθρου 8, παράγραφος 2, της οδηγίας 2006/115, ο περιορισμός που στηρίζεται σε «ιδιωτική χρήση», κατά την έννοια του άρθρου 10, παράγραφος 1, στοιχείο α', της εν λόγω οδηγίας, δεν μπορεί να έχει εφαρμογή.
- 74 Η ως άνω ερμηνεία δεν καθιστά την εν λόγω διάταξη άνευ πρακτικής αποτελεσματικότητας. Αντιθέτως, η διάταξη αυτή διατηρεί ευρύτερο πεδίο εφαρμογής και δη, μεταξύ άλλων, όσον αφορά χρήσεις οι οποίες δεν συνίστανται σε παρουσίαση στο κοινό, όπως είναι η υλική ενσωμάτωση κατά την έννοια του άρθρου 7 της οδηγίας αυτής.
- 75 Εξάλλου, η παροχή στον χρήστη του έργου της δυνατότητας να επικαλεστεί τον περιορισμό που προβλέπεται από το άρθρο 10, παράγραφος 1, στοιχείο α', της οδηγίας 2006/115 οσάκις αυτός προβαίνει σε πράξη παρουσιάσεως όπως αυτή περί της οποίας πρόκειται στην υπόθεση της κύριας δίκης θα αντέβαινε στις διατάξεις του άρθρου 10, παράγραφος 3, της οδηγίας, κατά το οποίο ο περιορισμός αυτός εφαρμόζεται μόνο σε ειδικές περιπτώσεις που δεν αντίκεινται στην κανονική εκμετάλλευση των προστατευόμενων αντικειμένων και δεν θίγουν αδικαιολογήτως τα νόμιμα συμφέροντα του δικαιούχου.
- 76 Συγκεκριμένα, μια τέτοια ερμηνεία θα είχε ως συνέπεια την απαλλαγή από την υποχρέωση καταβολής εύλογης αμοιβής για κάθε μορφής εκμετάλλευση του έργου η οποία συνιστά εμπορική εκμετάλλευσή του, γεγονός που θα έθιγε σε υπερβολικό βαθμό τα νόμιμα συμφέροντα των ερμηνευτών ή εκτελεστών καλλιτεχνών τα οποία ακριβώς προστατεύει το δικαίωμα για εύλογη αμοιβή.
- 77 Κατόπιν των προεκτεθέντων, στο τρίτο και στο πέμπτο ερώτημα πρέπει να δοθεί η απάντηση ότι το άρθρο 10, παράγραφος 1, στοιχείο α', της οδηγίας 2006/115, το οποίο προβλέπει περιορισμούς του κατά το άρθρο 8, παράγραφος 2, της οδηγίας δικαιώματος για εύλογη αμοιβή, σε περίπτωση που πρόκειται για «ιδιωτική χρήση», δεν παρέχει στα κράτη μέλη τη δυνατότητα να απαλλάσσουν τον έχοντα την εκμετάλλευση ξενοδοχειακής μονάδας ο οποίος προβαίνει σε πράξη «παρουσιάσεως στο κοινό» φωνογραφήματος, κατά την έννοια του άρθρου 8, παράγραφος 2, της εν λόγω οδηγίας, από την υποχρέωση καταβολής εύλογης αμοιβής.

Επί των δικαστικών εξόδων

78 Δεδομένου ότι η παρούσα διαδικασία έχει ως προς τους διαδίκους της κύριας δίκης τον χαρακτήρα παρεμπύπτοντος που ανέκυψε ενώπιον του εθνικού δικαστηρίου, σ' αυτό εναπόκειται να αποφανθεί επί των δικαστικών εξόδων. Τα έξοδα στα οποία υποβλήθηκαν όσοι υπέβαλαν παρατηρήσεις στο Δικαστήριο, πλην των ως άνω διαδίκων, δεν αποδίδονται.

Για τους λόγους αυτούς, το Δικαστήριο (τρίτο τμήμα) αποφαινεται:

- 1) Ο έχων την εκμετάλλευση ξενοδοχειακής μονάδας ο οποίος παρέχει εντός των δωματίων που προορίζονται για τους πελάτες της συσκευές τηλεόρασης και/ή ραδιοφώνου στις οποίες διανέμει ραδιοτηλεοπτικό σήμα συνιστά χρήστη προβαίνοντα σε πράξη «παρουσιάσεως στο κοινό» ραδιοτηλεοπτικώς μεταδιδόμενου φωνογραφήματος, κατά την έννοια του άρθρου 8, παράγραφος 2, της οδηγίας 2006/115/EK του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 12ης Δεκεμβρίου 2006, σχετικά με το δικαίωμα εκμίσθωσης, το δικαίωμα δανεισμού και ορισμένα δικαιώματα συγγενικά προς την πνευματική ιδιοκτησία στον τομέα των προϊόντων της διανοίας.
- 2) Ο έχων την εκμετάλλευση ξενοδοχειακής μονάδας ο οποίος παρέχει εντός των δωματίων που προορίζονται για τους πελάτες της συσκευές τηλεόρασης και/ή ραδιοφώνου στις οποίες διανέμει ραδιοτηλεοπτικό σήμα υποχρεούται να καταβάλλει εύλογη αμοιβή, βάσει του άρθρου 8, παράγραφος 2, της οδηγίας 2006/115, για τη μετάδοση φωνογραφήματος περιεχόμενου σε ραδιοτηλεοπτική εκπομπή, επιπλέον της εύλογης αμοιβής την οποία καταβάλλει ο ραδιοτηλεοπτικός φορέας.
- 3) Ο έχων την εκμετάλλευση ξενοδοχειακής μονάδας ο οποίος παρέχει εντός των δωματίων που προορίζονται για τους πελάτες της άλλη συσκευή, και όχι συσκευές τηλεόρασης και/ή ραδιοφώνου στις οποίες διανέμει ραδιοτηλεοπτικό σήμα, καθώς και φωνογραφήματα σε υλική ή ψηφιακή μορφή των οποίων η αναπαραγωγή ή ακρόαση καθίσταται δυνατή χάρη στη συσκευή αυτή συνιστά χρήστη προβαίνοντα σε πράξη «παρουσιάσεως στο κοινό» φωνογραφήματος, κατά την έννοια του άρθρου 8, παράγραφος 2, της οδηγίας 2006/115. Επομένως, υποχρεούται να καταβάλλει «εύλογη αμοιβή», κατά την έννοια της διατάξεως αυτής, για τη μετάδοση των εν λόγω φωνογραφημάτων.
- 4) Το άρθρο 10, παράγραφος 1, στοιχείο α', της οδηγίας 2006/115, το οποίο προβλέπει περιορισμούς του κατά το άρθρο 8, παράγραφος 2, της οδηγίας δικαιώματος για εύλογη αμοιβή, σε περίπτωση που πρόκειται για «ιδιωτική χρήση», δεν παρέχει στα κράτη μέλη τη δυνατότητα να απαλλάσσουν τον έχοντα την εκμετάλλευση ξενοδοχειακής μονάδας, ο οποίος προβαίνει σε πράξη «παρουσιάσεως στο κοινό» φωνογραφήματος, κατά την έννοια του άρθρου 8, παράγραφος 2, της εν λόγω οδηγίας, από την υποχρέωση καταβολής εύλογης αμοιβής.

(υπογραφές)